DOMSTOLENS BESLUT (första avdelningen)
19 februari 2004 *

I mål C-369/03 P,

Forum des migrants de l'Union européenne, företrädd av advokaten N. Crama,

klagande,

angående överklagande av dom meddelad den 9 april 2003 av förstainstansrätten (fjärde avdelningen) i mål T-217/01, Forum des migrants mot kommissionen (REG 2003, s. II-1563), i vilket det förs talan om upphävande av denna dom,

i vilket den andra parten är:

Europeiska gemenskapernas kommission

svarande i första instans,

* Rättegångsspråk: franska.

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann (referent) samt domarna A. Rosas och A. La Pergola, R. Silva de Lapuerta och K. Schiemann,

generaladvokat: J. Kokott,
justitiesekreterare: R. Grass,

efter att ha hört generaladvokaten,

Beslut

1 Forum des migrants de l'Union européenne (nedan kallad klaganden eller sammanslutningen) har, genom e-postmeddelande som inkom till domstolens kansli den 9 juli 2003, ingett en kopia av den ansökan genom vilken sammanslutningen avsåg att med stöd av artikel 56 i domstolens stadga överklaga förstainstansrättens dom av den 9 april 2003 i mål T-217/01, Forum des migrants mot kommissionen (inte ännu publicerad i rättsfallssamlingen) (nedan kallad den överklagade domen). Det undertecknade originalet av ansökan ingavs till domstolens kansli den 21 juli 2003.

2 Förstainstansrätten ogillade genom den överklagade domen klagandens talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 11 juli 2001 om att dra in det finansiella gemenskapsstöd som beviljats klaganden enligt artikel A0-3040 i gemenskapens budget.

3 I överklagandet anges att den överklagade domen delgavs klagandens ombud den 12 april 2003.

4 Det framgår av de handlingar som förstainstansrättens kansli har överlämnat till domstolens kansli att klaganden inte hade uppgett en delgivningsadress i Luxemburg. Enligt det mottagningsbevis som ingår i handlingarna delgavs klagandens ombud den överklagade domen genom rekommenderad försändelse, som inlämnades till posten i Luxemburg den 10 april 2003. I mottagningsbeviset anges inte när försändelsen mottogs.

5 Domstolens kansli meddelade klaganden genom skrivelse av den 28 juli 2003 att överklagandet hade ingetts för sent och bad sammanslutningen att ange huruvida den kunde styrka förekomsten av oförutsebara omständigheter eller force majeure som innebar att den försuttna tiden inte skulle medföra rättsförlust.

6 Klagandens ombud svarade genom skrivelse av den 11 augusti 2003 att beslutet huruvida ett överklagande skulle inges eller inte huvudsakligen berodde på vilka åtgärder kommissionen skulle vidta till följd av punkt 39 i den överklagade domen, i vilken förstainstansrätten konstaterade att det ifrågasatta beslutet endast avsåg år 2000. Kommissionen hade redan den 14 april 2003 tillställts en skrivelse i vilken den ombads att redogöra för om den avsåg att bevilja ett finansiellt stöd för åren 2001 och 2002. Kommissionen besvarade denna förfrågan först genom en skrivelse av den 19 juni 2003, i vilken den angav att en retroaktiv finansiering inte var möjlig. Denna skrivelse var avgörande för beslutet att inge ett

överklagande. Eftersom de personer som hade ledande befattningar i sammanslutningen var geografiskt spridda kunde upprättandet av en fullmakt för advokaten inte ske snabbare.

7 Enligt artikel 119 i domstolens rättegångsregler kan domstolen vid varje tidpunkt — med referentens rapport som underlag och efter att ha hört generaladvokaten — avvisa eller ogilla ett överklagande helt eller delvis genom motiverat beslut, om det är uppenbart att överklagandet helt eller delvis inte kan tas upp till prövning, eller om överklagandet helt eller delvis är uppenbart ogrundat.

8 Det följer av artikel 56 i domstolens stadga att fristen för att inge ett överklagande är två månader efter delgivningen av det avgörande som överklagas.

9 Enligt artikel 81.2 i domstolens rättegångsregler skall denna frist förlängas med tio dagar med hänsyn till avstånd.

10 Eftersom klaganden inte hade uppgett en delgivningsadress i Luxemburg i samband med förfarandet vid förstainstansrätten måste den överklagade domen anses ha delgetts på ett korrekt sätt, enligt artikel 44.2 i förstainstansrättens rättegångsregler, genom att den rekommenderade försändelsen inlämnades till posten i Luxemburg, vilket skedde den 10 april 2003.

11 Härav följer att fristen för att överklaga den överklagade domen löpte ut två månader och tio dagar efter denna dag, det vill säga den 20 juni 2003.

12 En kopia av överklagandet skickades till domstolens kansli per e-post den 9 juli 2003, således efter denna dag.

13 Det följer dessutom av artikel 37.6 i domstolens rättegångsregler att den dag då en kopia av en undertecknad inlaga inkommer till domstolens kansli, genom något tekniskt kommunikationsmedel som domstolen har tillgång till, skall beaktas vid bedömningen av om tidsfristerna för förfarandet följts endast under förutsättning att det undertecknade originalet av inlagan, tillsammans med bilagor och erforderliga kopior, inkommer till kansliet senast tio dagar därefter.

14 I förevarande fall inkom det undertecknade originalet av inlagan först den 21 juli 2003, det vill säga tio dagar efter e-postmeddelandet. Under dessa förhållanden skulle det inte ha spelat någon roll om e-postmeddelandet hade inkommit till domstolen inom den föreskrivna fristen, eftersom det är den dag då originalet inkom, det vill säga den 21 juli 2003, som skall anses vara den dag då överklagandet ingavs.

15 Överklagandet ingavs således uppenbarligen efter fristens utgång.

16 Det följer av fast rättspraxis att undantag från tillämpningen av de gemenskapsrättsliga bestämmelserna om frister i förfarandet endast kan medges under särskilda omständigheter, som är oförutsebara eller utgör force majeure enligt artikel 45 andra stycket i domstolens stadga, eftersom en strikt tillämpning av dessa bestämmelser svarar mot kravet på rättssäkerhet och nödvändigheten av att undvika all särbehandling eller godtycklig behandling i rättstillämpningen (se, bland annat, beslut av den 7 maj 1998 i mål C-239/97, Irland mot kommissionen, REG 1998, s. I-2655, punkt 7).

17 Den av klaganden åberopade omständigheten att beslutet huruvida ett överklagande skulle inges eller inte berodde på vilka åtgärder kommissionen skulle vidta med avseende på åren 2001 och 2002 till följd av punkt 39 i den överklagade domen, i vilken förstainstansrätten konstaterade att det ifrågasatta beslutet endast avsåg år 2000, kan inte anses vara oförutsebar eller utgöra force majeure.

18 Talefristerna skulle bli meningslösa om det ansågs motiverat att ett överklagande inges för sent endast på grund av att en part inte anser sig ha alla nödvändiga uppgifter för att kunna bedöma huruvida det är lämpligt att överklaga.

19 Oavsett vilka klargöranden som klaganden önskade få beträffande beviljandet av finansiellt stöd för andra år än det som berördes av den överklagade domen, kan således inte denna omständighet motivera att talefristernas tvingande karaktär åsidosätts eller att den grad av omsorg och försiktighet som krävs i aktuellt avseende inte iakttas.

20 Av det som anförts ovan följer att det är uppenbart att överklagandet inte kan tas upp till prövning.

Rättegångskostnader

21 Med tillämpning av artikel 69 i rättegångsreglerna skall klaganden bära sin rättegångskostnad.

På dessa grunder fattar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

följande beslut:

1) **Överklagandet avvisas.**

2) **Forum des migrants de l'Union européenne skall bära sin rättegångskostnad.**

Luxemburg den 19 februari 2004

R. Grass — Justitiesekreterare

P. Jann — Ordförande på första avdelningen